

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 6 mai - 12 mai 2018

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

ANUNȚ

Asociația Caritas Eparhial Oradea a început înscrierile pentru admiterea în Centrul rezidențial Casa Frențiu.

Vor fi acceptate:

- * persoanele care au împlinit vârsta de 65 de ani;
- * persoanele care nu sunt dependente de pat și care nu necesită îngrijiri speciale;
- * persoanele care nu se pot gospodări singure;
- * persoanele care nu sunt înregistrate cu boli cronice care necesită supraveghere și asistență medicală de specialitate în spital sau centru medical;
- * persoanele care nu suferă de boli psihice sau alte boli care nu le permit integrarea într-un centru social.

Persoanele interesate se pot înscrie la sediul asociației din Oradea, str. Ep. M. Pavel Nr 3, de luni până vineri, între orele 9.00- 15.00, până la data de 21 mai 2018. Mai multe informații găsiți la sediu sau pe site-ul www.caritaseparhial.ro.

Pr. Olimpiu Todorean — Președinte

ANUNȚ

Duminică 13 mai 2018, ora 7,30 la Mănăstirea Franciscană „Adormirea Maicii Domnului” Oradea vor fi primite moaștele Sf Anton de Padova, Sf Liturghie ce va fi celebrată cu ocazia acestui eveniment spiritual la ora 10,00 și va fi pontificată de PSS Virgil Bercea.

Programul venerării va continua în mod privat de credincioșii care doresc până la ora 14,00.

Vă așteptăm cu drag!

*Comunitatea Fraților Minori Conventuali,
împreună cu fr Mihai Vătămănelu – vicar general*

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Munteanu Oana Florina, Bontu Bogdan Cristian**, în numele comunității Parohiei Greco Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Deșteptați de către Adevăr

Izvoare de apă vie se revarsă peste noi cei ce am celebrat Învierea Domnului. Apa din scăldătoare, contemplată duminica trecută, vindecătoare a bolilor trupești după ce un înger al Domnului se scufunda în ea, nu este decât un palid simbol al Apei vii în care cu toții ne scăldăm în momentul botezului primind vindecarea sufletului și a trupului, adică mântuirea. Totul ne este oferit în dar de către Cer, însă e nevoie de un lucru esențial, pe care-l contemplăm în evanghelia vieții: acela de a ne uita în oglindă și a recunoaște ceea ce suntem cu adevărat; a vedea și a spune adevărul despre noi înșine. Fiindcă precum lumina oferită de soare necondiționat poate fi blocată de ferestre acoperite sau murdare, la fel și harurile lui Dumnezeu sunt oprite atunci când în casa sufletului nostru se depune praful neadevărului și al păcatului.

Dialogul din evanghelia de astăzi dintre Isus și femeia samarineancă este sublim. Are loc la fântâna lui Iacob și știm că în Vechiul Testament fântâna este locul întâlnirilor. Cu toții sunt împinși de setea trupească și se întâlnesc sau se regăsesc, pornind de la această căutare comună, tânjind înspre o întâlnire mult mai profundă, sufletească, spirituală, a cărei variantă trupescă nu este decât un semn și un punct de plecare. Întâlnirea de astăzi seamănă cu cea dintre Isus și Nicodim, acest membru al Sinedriului pe care setea de adevăr îl împinge înspre Cel care poate stămpăra setea noastră de veșnicie. Discuția lor, similară celei de astăzi, pleacă de la căutările trupești pentru a se înălța mai apoi înspre cele sufletești. Așa se ajunge la nașterea spirituală pornind de la cea naturală, și Nicodim înțelege că este într-un spațiu al cunoașterii pe care nu-l mai stăpânește. Singurul lucru posibil este acela de a se avânta cu un salt al credinței înspre Cel care are cuvintele vieții veșnice. La fel se întâmplă și cu femeia din evanghelia: tânjește după Viață însă își potolește setea la fântânile cu apă sălcie ale acestei lumi. Când întâlnește în schimb Izvorul Vieții, pe Isus Mântuitorul, este dispusă la un salt similar. Aici se colocă acest pasaj esențial de care vorbeam la început: femeia recunoaște starea reală a vieții ei. Recunoaște că alegerile și căutările vieții ei de până acum stau sub semnul neadevărului și al erorii. Acesta este momentul în care ferestrele sufletului ei redevin transparente în fața luminii. Acesta este momentul în care blocajele existenței sunt spulberate și apa vieții îi stămpără în sfârșit setea.

Fratele Mihai din Prilog spunea că în România lucrurile nu vor merge bine atâta timp cât proprietățile Bisericii Greco-Catolice nu vor fi restituite. Că e vorba de proprietăți fizice sau intelectuale sau legate de adevărul istoric, rămâne la interpretarea noastră. Însă necesitatea revenirii la adevăr în sufletul unei persoane sau în cel al unei națiuni este o condiție sine qua non pentru bunăstarea de orice fel. A încerca să clădești pe minciună sau pe nedreptate este ca și cum ai clădi punând la temelia casei nisipuri mișcătoare.

Suntem în anul Centenarului și nisipurile mișcătoare sunt prezente în jurul nostru. Când vom lăsa ca Lumina și Apa vieții să ne trezească din amorțeală?

PS Claudiu - Episcopul Curiei